

Wychowanie przedszkolne

„To wszystko Polska” – realizacja Międzynarodowego
Projektu Edukacyjnego w 100-tną rocznicę odzyskania
niepodległości przez Polskę

Opracowanie
Rada Pedagogiczna Publicznego Przedszkola Nr 4 w Pile

Piła 2018

Opracowanie:

Rada Pedagogiczna Publiczne Przedszkole Nr 4 w Pile

Pod redakcją:

Marii Jolanty Małek

Redakcja techniczna:

Maria Jolanta Małek, Maria Markowska

Spis treści

Międzynarodowy projekt „Piękna nasza polska cała”	str. 4
(oprac. Aneta Cieślik, Ewa Kielbowicz)	
Scenariusz zajęć koleżeńskich „Prawdziwy skarb”	str. 6
(opr. Klaudia Chmiel)	
Scenariusz zajęć „Cztery siostry”	str. 9
(oprac. Maria Markowska)	
Projekt „Piła moje miasto”	str. 13
(oprac. Anna Obarska)	
Wycieczka – „Zwiedzamy Piłę”	str. 15
(oprac. Olga Szybiak)	
Konkurs „Piła moje Miasto”	str. 17
(oprac. Anna Obarska)	
Scenariusz zajęć „Legendy i przysmaki to polskości znaki”	str. 19
(oprac. Beata Walas, Maria Jolanta Małek)	
Scenariusz zajęć „Podróż śladami legend”	str. 22
(oprac. Ewa Kielbowicz)	
Scenariusz zajęć „Jak Krak zbudował Polskę”	str. 25
(oprac. Teresa Kaczmarek)	
Scenariusz zajęć „Kto Ty jesteś?”	str. 33
(oprac. Alicja Kłodzińska)	
Scenariusz zajęć „Dobre, bo Polskie”	str. 35
(oprac. Aneta Cieślik, Agnieszka Bethke)	
Turniej „Kocham Polskę”	str. 40
(oprac. Aneta Szumna, Agnieszka Bethke)	
Scenariusz uroczystości „Rocznica 100 lat uzyskania niepodległości”	str. 44
(oprac. Aneta Cieślik, Ewa Kielbowicz, Agnieszka Bethke)	

W okresie od 1.09 do 31.12 2018r. nauczyciele Publicznego Przedszkola Nr 4 wraz ze swoimi wychowankami podjęli działania związane z realizacją Międzynarodowego Projektu Edukacyjnego „Piękna nasza Polska cała”, który był odpowiedzią na wyjątkowe święto Polaków – 100-tą rocznicę odzyskania niepodległości.

Autorką projektu jest Ludmiła Fabiszewska, nauczyciel Miejskiego Przedszkola nr 2 im. Juliana Tuwima w Aleksandrowie Łódzkim.

Głównym celem projektu było:

Kształtowanie postaw patriotycznych u najmłodszych, uwrażliwienie na piękno, folklor i tradycje Polski oraz kształtowanie tożsamości narodowej dzieci.

Zadania, które zostały zrealizowane w ramach realizacji projektu:

1. Nauka i odśpiewanie Hymnu Polski i „Mazurka Dąbrowskiego”
2. Zorganizowanie apelu z okazji 11 listopada
Podczas apelu dzieci przedstawiły krótką inscenizację przedstawiającą rozbiór Polski
3. Dzieci poznały i wykonały wybrane tańce ludowe
4. Wszystkie grupy zaśpiewały piosenkę o tematyce patriotycznej pt. „Jesteśmy Polką i Polakiem”
5. Nauka wierszy patriotycznych, które dzieci zaprezentowały podczas konkursu recytatorskiego
6. We wszystkich salach zajęć oraz w holu głównym przedszkola zorganizowane zostały kąciki „Piękna nasza Polska cała” o tematyce patriotycznej

7. Podczas zajęć dzieci poznały wiele zabaw ludowych, np. „Zasiali górale owies”, „Budujemy mosty dla Pana Starosty”, itp.
8. Wraz z zaproszonymi gośćmi, dzieci jednej z grup przygotowały rogale „Według przepisu Babci lub Dziadka”
9. Wykonana została prezentacja multimedialna o naszej miejscowości „Na skrzydłach historii” - „Piła dawniej i dziś”
10. Najmłodsze dzieci wysłały pocztówkę naszej miejscowości do autorki projektu
11. Zorganizowany został konkurs Plastyczny dla dzieci z rodzicami pt. „Moja mała Ojczyzna”
12. Podczas apelu dyrektor przedszkola Pani Justyna Pamin wraz z dziećmi, w ogrodzie przedszkolnym posadziła „Drzewo Pamięci”, a właściwie 4 drzewka, jako symbol życia i wolności
13. Zorganizowany również został przedszkolny konkurs fotograficzny dla rodziców, dzieci, nauczycieli pt. „To wszystko Polska”

Przyłączamy się do twierdzenia autorki, iż temat jest bardzo ważny i poważny - jednak może i powinien być zrozumiały także dla najmłodszych odbiorców. Wiek przedszkolny i wczesnoszkolny to właściwy czas na rozbudzenie w dziecku świadomości kim jest i skąd pochodzi.

Realizacja projektu dobiegła końca jednak my nie zakończyliśmy wzmacniania poczucia radości i dumy z bycia Polakiem u naszych wychowanków. Nadal będziemy realizować i podejmować różne działania związane z kształtowaniem poczucia przynależności narodowej.

Poniżej prezentujemy krótki film z realizacji zadań projektu „Piękna nasza Polska cała”

<https://youtu.be/zA9y342ZrBI>

oraz prezentację multimedialną: „Na skrzydłach historii” - „Piła dawniej i dziś”

<https://youtu.be/9FvBwLneNj8>

Opracowanie: Aneta Cieřlik, Ewa Kielbowicz

Klaudia Chmiel

Nauczyciel przedszkola

Publiczne Przedszkole Nr 4 w Pile

SCENARIUSZ ZAJĘĆ KOLEŻEŃSKICH: „Prawdziwy skarb”

GRUPA: 3 - latki

CEL OGÓLNY:

- rozwijanie przynależności do grupy społecznej (rodziny).

PODSTAWA PROGRAMOWA:

III. 2. odczuwa i wyjaśnia swoją przynależność do rodziny, narodu, grupy przedszkolnej, grupy chłopców, grupy dziewczynek oraz innych grup, np. grupy teatralnej, grupy sportowej

CELE OPERACYJNE - dziecko:

- Wymienia członków najbliższej rodziny.
- Ma poczucie przynależności do rodziny, utożsamia się z nią.
- Potrafi uważnie patrzeć (organizuje pole spostrzeżeń), aby rozpoznać, co jest przedstawione na ilustracjach.
- Potrafi udzielić odpowiedzi na pytanie.
- Dobiera dwa jednakowe przedmioty.
- Aktywnie uczestniczy w zabawach.

METODY:

- czynne (zadania do wykonania, zabawowa, praktycznego działania)
- słowna (rozmowa, instrukcja).

FORMY:

- zbiorowa
- indywidualna.

ŚRODKI DYDAKTYCZNE:

- ilustracje, zdjęcia rodziny, pudełka ze skarbami, bajka „Za dobra wróżka” M. E. Letka, mata, fasola, makaron.

PRZEBIEG ZAJĘĆ:

1. Powitanie, zabawa paluszkowa „Okulary”

Dwa kółeczka się spotkały

Tak powstały okulary

A więc załóż je na nos

Nie ważne czy jest słońce czy jest wiatr

To oglądaj przez nie świat

2. Wprowadzenie w temat zajęć na podstawie ilustracji „Co to jest skarb?”

- Co to jest skarb?
- Gdzie można znaleźć skarb?
- Czy macie skarb w swoim domu?

3. Zabawa ruchowa przy muzyce „Samoloty”

4. Słuchanie opowiadania na podstawie bajki M. E. Letki „Za dobra wróżka”

„ZA DOBRA WRÓŻKA”

Jest to opowieść o wróżce, która bardzo lubiła spełniać życzenia dzieci. Jej największą radością był uśmiech na małej buzi. Ilekroć spotykała dziecko, dotykała je czarodziejską różdżką i pytała:

- Jakie jest twoje marzenie?

W jej głosie było tyle serdeczności, że dzieci opowiadały o swoich marzeniach. Wróżka uśmiechała się i mówiła:

- Spełnię twoje marzenie, w końcu od tego są dobre wróżki. Prostowała swoją drobną postać w kolorowej sukience i uszczęśliwiona mówiła:
- Dobra wróżka stoi przed tobą, powiedz, jakie jest twoje życzenie?

Dzieci mówiły a ona spełniała ich życzenia. Wkrótce na świecie nie było już smutnych dzieci. Wszystkie były wesołe i szczęśliwe. Ale pewnego dnia w piątek, idąc ulicą małego miasteczka spostrzegła małą dziewczynkę, Amelkę, która siedziała smutna na krawężniku.

- Jak się masz?- spytała unosząc do góry swoją czarodziejską różdżkę.
- Bardzo cię proszę wróżko nie rób tego - poprosiła dziewczynka
- Czego mam nie robić Amelko?
- Nie dawaj mi niepotrzebnych rzeczy. W zeszłym tygodniu poprosiłam cię o **prawdziwy skarb**. Pamiętasz?
- Pamiętam. Dostałaś złotą koronę, bransoletkę z kryształów i piękny naszyjnik. Nie podoba ci się mój prezent? - spytała wróżka
- Podoba. Ale ja chciałam dostać **prawdziwy skarb**, a nie taki.

Dobra wróżka potrząsnęła swoimi różowymi włosami, zamyśliła się. Po chwili powiedziała:

- Już wiem Amelko, o czym marzysz. Spełnię twoje marzenie. Dostaniesz **prawdziwy skarb**.

6. Zabawa rozwijająca spostrzegawczość wzrokową „Klucze”

Dziecko dobiera dwa klucze z takimi samymi symbolami.

- Każdy kluczyk coś otwiera
- Gdy rozwiążesz układankę
- Znajdziesz swoją niespodziankę

7. Zabawa ruchowa przy muzyce „Samoloty”

Wykorzystanie zmysłu dotyku podczas poszukiwania „skarbu” w ziarnach grochu. Zabawa prowadzi do odnalezienia „prawdziwego skarbu” - zdjęć rodzinnych. Rozmowa na temat wartości rodzinnych. Dlaczego mama i tata są prawdziwym skarbem?

8. Zabawa z wykorzystaniem maty programowania „Prawdziwy skarb to rodzina”

Dziecko porusza się wg instrukcji odszukując zdjęcie swojej rodziny.

9. Zabawa z wykorzystaniem maty do programowania

10. Działalność plastyczna „Moja rodzina”

Komponowanie ramki do zdjęć z gotowych elementów - ozdobników według własnych pomysłów.

Maria Markowska

Nauczyciel przedszkola

Publiczne Przedszkole Nr 4 w Pile

**SCENARIUSZ ZAJĘĆ: „Cztery siostry” – słuchanie bajki opowiedanej przez N
z wykorzystaniem sylwet i ilustracji**

GRUPA: 3 latki

CEL OGÓLNY: Uwrażliwienie na piękno języka ojczystego oraz rozwijanie postaw patriotycznych poprzez spotkania z bajką

CELE OPERACYJNE – dziecko:

- wymieni członków swojej rodziny
- odpowie na pytania dotyczące treści bajki
- określi jak nazywa się kraj, w którym mieszka
- przypomni symbole narodowe
- rozwinie własną aktywności ruchową i umysłową

PODSTAWA PROGRAMOWA:

I. Fizyczny obszar rozwoju dziecka:

5. uczestniczy w zabawach ruchowych, w tym rytmicznych

III. Społeczny obszar rozwoju dziecka.

2. odczuwa i wyjaśnia swoją przynależność do rodziny, narodu, grupy przedszkolnej, grupy chłopców, grupy dziewczynek oraz innych grup, np. grupy teatralnej, grupy sportowej

METODY PRACY:

- elementy pedagogiki Froebela
- słowne: rozmowa, objaśnienia, instrukcje
- czynne: zadań stawianych dziecku

FORMY PRACY:

- z całą grupą
- indywidualna
- zespołowa

ŚRODKI DYDAKTYCZNE:

- zdjęcia rodzinne przyniesione przez dzieci
- mapa Polski
- koszyczek z symbolami narodowymi – flaga, godło, płyta z hymnem Polski

- ilustracje i sylwety do bajki
- bajka „Cztery siostry”
- kartki w kolorze białym i czerwonym
- klocki w kolorze czerwonym i zielonym
- płyta CD z piosenką „I jak się dziś masz?” oraz z muzyką do marszu
- piłeczka z daru 1

PRZEBIEG ZAJĘĆ:

1. Spotkanie w porannym kręgu – zabawa integracyjna

Nauczyciel trzymając piłeczkę z daru 1 przekazuje ją dziecku siedzącemu obok mówiąc:

„Czerwoną piłeczkę puszczam w krąg, niechaj wróci do mych rąk”.

Pozostałe dzieci przekazują sobie piłeczkę w taki sposób, by ta wróciła do nauczyciela.

„Czerwona piłeczka do mnie wróciła i dalej paluszkami bawić się postanowiła”.

2. Zabawa paluszkowa do treści wierszyka

Ten pierwszy to dziadzius,

A obok babunia.

Największy to – tatuś,

A przy nim mamunia.

I to ja dziecinka mała!

A to jest rodzinka,

Moja rączka cała!

To jest rodzina paluszków. Widzę, że przynieśliście zdjęcia rodzinne.

3. N opowiada o swojej rodzinie i kolejno dzieci wymieniają członków swojej rodziny

4. Nauczycielka rozmawia z dziećmi przy rozwieszonej mapie Polski. Zaznaczone jest miasto, w którym mieszkają.

– W jakim kraju mieszkamy?

– W jakim mieście?

– Kim jesteśmy?

5. Symbole narodowe – marsz pod dyktando z wykorzystaniem maty

Dz. idąc pod dyktando N zabiera z maty koszyczek zawierający symbole narodowe - flagę, godło i płytę z hymnem.

– Jakie mamy symbole narodowe? N prezentuje dzieciom flagę i godło polskie.

– Jest jeszcze jeden symbol narodowy, który śpiewamy – kto wie jaki?

– W jakiej pozycji go śpiewamy?

6. Zabawa ruchowa „Flaga biało - czerwona”

Połowa dzieci z grupy otrzymuje kartki białe, druga część grupy - kartki w kolorze czerwonym. Na przerwę w muzyce zadaniem dzieci jest dobrać się w pary tak, aby powstała flaga biało - czerwona.

7. Słuchanie bajki „Cztery siostry ” ilustrowanej przez N sylwetami i ilustracjami

8. Rozmowa z dziećmi na temat bajki

- Kto jest bohaterem tej bajki?
- Czy siostry, mama i tata tworzyli rodzinę?
- Jak siostry miały na imię?
- Jakich słów należy używać, aby żyć w zgodzie?

9. Zabawa „Dzień dobry, do widzenia” – kodowanie na dywanie

Dzieci podzielone na 2 grupy (chłopcy i dziewczęta) ustawione w szeregach. Każda grupa ma przydzielony kolor klocka (zielony i czerwony) oraz słowa powitania i pożegnania. Gdy N wskaże klocek w danym kolorze, grupa przyporządkowuje temu kolorowi odpowiednie słowo powitania lub pożegnania.

10. Zabawa taneczna przy piosence „I jak się dziś masz?”

11. Przyznanie dzieciom naklejki za wspaniałą zabawę

„Czerwona pileczka wspaniale się bawiła i dzieci nagrodzić postanowiła”

„CZTERY SIOSTRY” – BAJKA

Dawno, dawno temu w Polsce, w Pile żyli sobie król z królową. Królowa była bardzo piękna i zawsze uśmiechnięta. Na imię miała Aleksandra. Król był silny i mądry i miał na imię Jan. Król z królową bardzo się kochali i chcieli mieć dzieci.

Pewnego dnia przyszła na świat pierwsza dziewczynka. Nadano jej imię – Zima, bo przyszła na świat, kiedy padał śnieg. Miała długie i czarne włosy. Była radosna i lubiła zabawę.

Nie minęło wiele czasu a w królestwie pojawiła się druga córeczka i nadano jej imię – Wiosna. Włosy Wiosny były długie i miedziane. Na głowie miała wianek listeczek drzew. Lubiła śpiewać i biegać po polach.

Po pewnym czasie w królestwie pojawiła się trzecia córeczka o złotych włosach, której nadano imię - Lato. Była dziewczynką bardzo ciepłą i słoneczną. Najczęściej bawiła się ze słoneczkiem i kazała mu przygrzewać.

Dziewczynki bardzo się lubiły i bawiły. I wówczas na świecie pojawiła się czwarta córeczka. Nadano jej imię – Jesień. Miała włosy w kolorze kasztanów.

Pewnego razu siostry okropnie się pokłóciły. Zmartwieni rodzice zawołali dziewczynki do stołu w ogromnej komnacie. Tata rzekł: Drogie córki, kochamy Was jednakowo, wszystkie

jesteście piękne i bardzo potrzebne, nie możecie się kłócić. Rodzice czule pogłaskali córki i powiedzieli: Nadszedł czas waszych kłótni i każda z was otrzyma dar. To trzy magiczne klucze: „Proszę”, „Przepraszam”, „Dziękuję”. Te magiczne klucze pozwolą wam żyć w zgodzie.

Popatrzcie: Ten klucz w kolorze czerwonym nazywa się „Proszę”. Posługując się nim stajemy się miłsi. Słowo to wypowiadamy, kiedy prosimy, aby ktoś nam pomógł. Tak odpowiadały zgodnie córeczki.

Ten niebieski klucz – powiedziała mama - to słowo „Dziękuję”. Posługując się tym słowem składamy wdzięczność i podziękowanie.

Ten zielony klucz to słowo „Przepraszam” powiedział tata. „Przepraszam”, to słowo, które trudno wypowiedzieć. Używamy je, gdy chcemy kogoś przeprosić.

Dziewczynki przez chwilę się zastanowiły i przyznały ojcu rację.

Drogie córki – mówił król - od teraz, skoro macie w posiadaniu magiczne słowa, będziecie używać ich codziennie. Wówczas łatwiej wam będzie żyć w zgodzie i liczyć na pomoc. Których słów użyjecie teraz, by się pogodzić? Po tych słowach siostry przytuliły się i wypowiedziały słowo „Przepraszam”.

Anna Obarska – Dorabiała

Nauczyciel wychowania przedszkolnego

Publiczne Przedszkole Nr 4 w Pile

PODSUMOWANIE PROJEKTU EDUKACYJNEGO: „Piła – moje miasto” (konkurs)

GRUPA: 5 – 6 latki

CELE OPERACYJNE – dziecko:

- usystematyzuje zdobytą wiedzę podczas realizacji projektu edukacyjnego: (m. in. przypomni sobie skąd pochodzi nazwa miasta, przypomni sobie skąd pochodzi nazwa miasta, jak nazywa się rzeka płynąca w Pile, jak nazwano mosty na rzece, kogo przedstawia herb, kto rozślawił Piłę i itd)
- będzie współpracować w grupie w czasie konkursu
- odpowie na pytania gości dotyczące tematyki
- przedstawi przygotowany z udziałem rodzica folder n.t. „Ja na mojej ulicy” (**Doradztwo zawodowe: 1.1, 1.2, 2.5,)**
- złoży zespołowo puzzle, stanowiące punktację za prawidłową odpowiedź
- zaprezentuje przed publicznością układ do piosenki „Kocham Cię, Polsko”

METODY PRACY:

- czynne
- słowne, percepcyjne
- metoda projektu

FORMY PRACY:

- zbiorowe
- zespołowe
- indywidualne

ŚRODKI DYDAKTYCZNE:

- Foldery „Ja na mojej ulicy”, pytania konkursowe w pojemnikach w dwóch kolorach, puzzle „Kalkograf z jeleniem” (dwa komplety – po jednym dla każdej drużyny), nagranie piosenki „Kocham Cię, Polsko”, krążki do tańca, dyplomy za uczestnictwo w konkursie.

PRZEBIEG KONKURSU:

1. Powitanie zaproszonych gości, zapowiedź konkursu wiedzy o Pile jako prezentacji wiedzy dzieci zdobytej podczas realizacji projektu edukacyjnego.

2. Losowanie przez dzieci kolorowych pojemników z numerem pytania (dwa kolory pojemników dzielą grupę na dwa zespoły).
3. Każde dziecko w zespole ma po jednym pytaniu lub poleceniu prezentacji folderu „Ja na mojej ulicy”. Polecenia czytają zaproszone nauczycielki. Za każdą prawidłową odpowiedź udzielaną zespołowo lub prezentację drużyna otrzymuje punkt w postaci elementu puzzli.

1. Kto zarządza miastem? Jak nazywa się prezydent Pily?
2. Jak nazywa się region (województwo), do którego należy Pila?
3. Kim był Stanisław Staszic? Czym zajmuje się geolog?
4. Jaka rzeka przepływa przez Pilę?
5. Jakie imiona nazywają mosty w Pile? B. Chrobrego, Z. Starego, W. Łokietka
6. Jakie znasz ulice na osiedlu Zamoście?
7. Skąd pochodzi nazwa miasta?
8. Ile lat ma miasto? (Jaką okrągłą rocznicę niedawno obchodziło?)
9. Dlaczego w herbie miasta jest jeleni?
10. Co oznaczają kolory we fladze miasta?
11. Zaprezentuj folder „Ja na mojej ulicy”

4. Taniec do piosenki „Kocham Cię, Polsko”.
5. Ułożenie ze zdobytych punktów całości obrazka – „Kalkograf z jeleniem”. Chętne dziecko wyjaśnia gościom etapy powstawania kalkografu.
6. Wręczenie uczestnikom konkursu dyplomów za udział.

Olga Szybiak

Nauczyciel wychowania przedszkolnego

Publiczne Przedszkole Nr 4 w Pile

SCENARIUSZ ZAJĘĆ: Zwiedzamy Piłę – podsumowanie projektu badawczego „Piła moje miasto”

GRUPA: 5 – 6 latki

CELE GŁÓWNE:

- zapoznanie dzieci z najbliższym otoczeniem wokół przedszkola,
- zapoznanie z nazwą najbliższej okolicy – dzielnicy Piły, Zamoście,
- zapoznanie z najstarszymi budynkami (drewniana zabudowa itp.) i najnowszymi budynkami oraz obiektami użyteczności publicznej (apteka, poczta, sklepy, biblioteka),
- rozbudzanie wrażliwości na piękno swojej okolicy i regionu,
- uczenie poczucia identyfikacji ze swoją miejscowością- „Jestem mieszkańcem mojej miejscowości”
- wdrażanie do właściwego zachowania się w autokarze i miejscach publicznych,
- przestrzeganie reguł ustalonych z nauczycielką

CELE OPERACYJNE – dziecko:

- zna nazwę najbliższej okolicy – dzielnicy Zamoście
- wie, skąd wzięła się nazwa tego osiedla (za mostem)
- potrafi wymienić i prawidłowo nazwać budynki stare i nowe
- chętnie i z radością uczestniczy w wycieczkach
- bezpiecznie porusza się w czasie wycieczki, stosuje się do poleceń nauczycielki
- utrwali zdobytą w czasie tygodnia wiedzę
- wyrazi swoje spostrzeżenia w formie rysunku

PRZEBIEG ZAJĘĆ:

1. Zapoznanie dzieci z celem wycieczki:

- przypomnienie zasad zachowania się w czasie wycieczki
- ustalenie reguł wycieczki

2. Wyjście do szatni – ubierane się (zwracanie uwagi na kolejność ubierania się).

3. Obserwowanie okolic, przez które przejeżdżamy:

- Most - Rzeka Gwda
- Muzeum Stanisława Staszica

- Urząd Miasta – zwrócenie uwagi na wagę tego miejsca, kto tam pracuje (Prezydent Piły - Piotr Głowski)
 - Plac Staszica – Szkoła Policji
 - Plac Zwycięstwa - obserwacja pomnika Jana Pawła II
 - Wyspa - zwrócenie uwagi na pomnik Stanisława Staszica
 - Zwiedzanie hangaru na Lotnisku z przewodnikiem – obserwowanie starych samolotów, poznanie historii pilskiego lotniska
- 4. Zwrócenie uwagi na rodzaje budynków (nowych i starych), porównywanie ich wielkości i materiałów, z jakich zostały zbudowane (drewno, cegła, beton).**
 - 5. Obserwowanie ukształtowania terenu.**
 - 6. Powrót do przedszkola.**
 - 7. Rozmowa dziećmi na temat odbytej wycieczki.**
 - 8. Rysowanie dowolnie wybranego miejsca zapamiętanego z wycieczki po Pile.**

Anna Obarska – Dorabiała

Nauczyciel wychowania przedszkolnego

Publiczne Przedszkole Nr 4 w Pile

PODSUMOWANIE PROJEKTU EDUKACYJNEGO: „Piła – moje miasto” (konkurs)

GRUPA: 5 – 6 latki

CELE OPERACYJNE – dziecko:

- usystematyzuje zdobytą wiedzę podczas realizacji projektu edukacyjnego: (m. in. przypomni sobie skąd pochodzi nazwa miasta, przypomni sobie skąd pochodzi nazwa miasta, jak nazywa się rzeka płynąca w Pile, jak nazwano mosty na rzece, kogo przedstawia herb, kto rozślawił Piłę i itd)
- będzie współpracować w grupie w czasie konkursu
- odpowie na pytania gości dotyczące tematyki
- przedstawi przygotowany z udziałem rodzica folder n.t. „Ja na mojej ulicy” (**Doradztwo zawodowe: 1.1, 1.2, 2.5,)**
- złoży zespołowo puzzle, stanowiące punktację za prawidłową odpowiedź
- zaprezentuje przed publicznością układ do piosenki „Kocham Cię, Polsko”

METODY PRACY:

- czynne
- słowne, percepcyjne
- metoda projektu

FORMY PRACY:

- zbiorowe
- zespołowe
- indywidualne

ŚRODKI DYDAKTYCZNE:

- Foldery „Ja na mojej ulicy”, pytania konkursowe w pojemnikach w dwóch kolorach, puzzle „Kalkograf z jeleniem” (dwa komplety – po jednym dla każdej drużyny), nagranie piosenki „Kocham Cię, Polsko”, krążki do tańca, dyplomy za uczestnictwo w konkursie.

PRZEBIEG KONKURSU:

1. Powitanie zaproszonych gości, zapowiedź konkursu wiedzy o Pile jako prezentacji wiedzy dzieci zdobytej podczas realizacji projektu edukacyjnego.

2. Losowanie przez dzieci kolorowych pojemników z numerem pytania (dwa kolory pojemników dzielą grupę na dwa zespoły).
3. Każde dziecko w zespole ma po jednym pytaniu lub poleceniu prezentacji folderu „Ja na mojej ulicy”. Polecenia czytają zaproszone nauczycielki. Za każdą prawidłową odpowiedź udzielaną zespołowo lub prezentację drużyna otrzymuje punkt w postaci elementu puzzli.

12. Kto zarządza miastem? Jak nazywa się prezydent Pily?
13. Jak nazywa się region (województwo), do którego należy Pila?
14. Kim był Stanisław Staszic? Czym zajmuje się geolog?
15. Jaka rzeka przepływa przez Pilę?
16. Jakie imiona nazywają mosty w Pile? B. Chrobrego, Z. Starego, W. Łokietka
17. Jakie znasz ulice na osiedlu Zamoście?
18. Skąd pochodzi nazwa miasta?
19. Ile lat ma miasto? (Jaką okrągłą rocznicę niedawno obchodziło?)
20. Dlaczego w herbie miasta jest jeleni?
21. Co oznaczają kolory we fladze miasta?
22. Zaprezentuj folder „Ja na mojej ulicy”

4. Taniec do piosenki „Kocham Cię, Polsko”.
5. Ułożenie ze zdobytych punktów całości obrazka – „Kalkograf z jeleniem”. Chętne dziecko wyjaśnia gościom etapy powstawania kalkografu.
6. Wręczenie uczestnikom konkursu dyplomów za udział.

Maria Jolanta Malek, Beata Walas

Nauczyciele przedszkola

Publiczne Przedszkole Nr 4 w Pile

SCENARIUSZ ZAJĘĆ: Legendy i przysmaki to polskie znaki

GRUPA: 5 – 6 latki

CELE ZAJĘCIA:

- kształtowanie wiedzy o tradycjach i zwyczajach regionalnych, poszerzanie wiedzy kulturowej,
- utrwalenie wiadomości dotyczących poznanych legend,
- kształtowanie postawy szacunku wobec tradycji lokalnej,
- poznawanie kuchni regionalnej: potrawy,
- kształcenie percepcji słuchowo- wzrokowej,
- utrwalanie wiadomości na temat zasad higieny podczas przygotowywania posiłków,
- kształtowanie umiejętności współdziałania w zespole.

CELE OPERACYJNE – dziecko:

- zna tradycyjne dania regionalne
- uważnie słucha tekstu, odpowiada na pytania dotyczące wysłuchanego tekstu,
- nawiązuje kontakt z rówieśnikami z zorganizowanym zespołem dziecięcym,
- zna wielkopolskie tańce regionalne i potrafi je zaprezentować,
- odczuwa radość i satysfakcję z pozytywnych efektów własnych działań,
- wypowiada się poprawnie budując zdania.

REALIZACJA PODSTAWY PROGRAMOWEJ:

I. Fizyczny obszar rozwoju dziecka:

5. uczestniczy w zabawach ruchowych, w tym rytmicznych,

III. Społeczny obszar rozwoju dziecka.

7. respektuje prawa i obowiązki swoje oraz innych osób, zwracając uwagę na ich indywidualne potrzeby;

8. obdarza uwagę inne dzieci i osoby dorosłe;

IV. Poznawczy obszar rozwoju dziecka.

1. wyraża swoje rozumienie świata, zjawisk i rzeczy znajdujących się w bliskim otoczeniu za pomocą języka mówionego,

2. wyraża swoje rozumienie świata, zjawisk i rzeczy znajdujących się w bliskim otoczeniu za pomocą komunikatów pozawerbalnych: tańca,
10. wymienia nazwę swojego kraju i jego stolicy, rozpoznaje symbole narodowe (godło, flaga, hymn), nazywa wybrane symbole związane z regionami Polski ukryte w podaniach, przysłowia, legendach, bajkach.

FORMY ORGANIZACYJNE PRACY:

- zajęcie z całą grupą
- praca w zespole

METODY:

- słowne: rozmowa kierowana, opowiadanie,
- percepcyjne: obserwacja, pokaz,
- samodzielnych doświadczeń,
- zadań stawianych do wykonania.

POMOCE DYDAKTYCZNE:

mapa Polski z podziałem na regiony, obrazki z produktami specjałów danego regionu, legendy Polskie, symbole związane z regionami Polski, kartki pocztowe, opowiadanie "Skąd się wzięły rogale Marcińskie", płyta CD,

PRZEBIEG ZAJĘĆ:

I. Zajęcia poranne:

1. Regiony Polski

Rozmowa przy mapie - dzieci próbują wskazać na mapie góry, morze, jeziora, miasta. Omówienie tych miejsc. Podział mapy na regiony Polski.

2. Postacie z polskich legend

Przypomnienie dzieciom popularnych legend.

Rozpoznawanie postaci, przyporządkowanie sylwet do miejscowości, z którą są związane.

3. Zabawa ruchowa przy muzyce – dzieci poruszają się zgodnie z muzyką. Na przerwę w muzyce zatrzymują się i naśladują czynności najbardziej charakterystyczne dla danego regionu Polski: nad jeziorem – pływają łódką, łowią ryby, w górach – wędrują szlakami, nad morzem - opalają się, pływają, grają w piłkę, w lesie – zbierają grzyby lub jagody.

II. Zajęcia:

1. Przywitanie zaproszonych gości piosenką "Jestem Polką i Polakiem".

2. Rozmowa na temat specyfiki regionów w Polsce.

- Przypomnienie dzieciom najważniejszych legendarnych postaci danego regionu.

- Odczytanie kartek z pozdrowieniami z przedszkoli z całej Polski w ramach projektu "Wymiana pocztówkowa na 100 lecie niepodległości". Dopasowanie widokówek do regionów Polski.
- Pogadanka w oparciu o mapę Polski z podziałem na regiony.
- Dzieci szukają odpowiedzi na pytanie: Czym mogą się różnić regiony (krainy) Polski?
- Prezentacja potraw oraz produktów regionalnych – przypisanie ich danemu regionowi Polski.

3. „Moja kraina - Wielkopolska” - rozmowa kierowana.

Dzieci omawiają legendę związaną z "kozyłkami poznańskimi". Poznają propozycję potrawy regionalnej: rogalc Marcińskie.

Dzieci próbują znaleźć odpowiedź na pytania nauczycielki:

- Co to są rogalc Marcińskie?
- Skąd się wzięły rogalc Marcińskie?

Oto książka o Walentym
oraz o Marcinie świętym,
którzy kiedyś się spotkali
w sprawie ludzi i rogali.
To opowieść smakowita
kto jest głodny, niechaj czyta!

4. Słuchanie opowiadania nauczycielki o tradycjach kuchni regionalnej wielkopolski

" Skąd się wzięły rogalc marcińskie".

Dzieci słuchają legendy związanej z naszym regionem oraz powstaniem tradycyjnego produktu regionalnego.

5. „Co potrzebujemy do przyrządzenia rogali marcińskich?" - burza mózgów.

Dzieci wspólnie zastanawiają się, jakie produkty mogą być potrzebne do przyrządzenia potrawy. Wykonanie mapy mentalnej.

Dzieci konsultują prawidłowość doboru produktów z Rodzicami, którzy występują w roli ekspertów.

6. Podziękowanie za pomoc i udział w zajęciach - wykonanie tradycyjnego tańca regionu wielkopolski "Moja Maryneczka" z udziałem zaproszonych gości.

7. Dzieci wraz z nauczycielami projektują zadanie na kolejne zajęcia - pieczenie rogali Marcińskich.

Ewa Kielbowicz

Nauczyciel przedszkola

Publiczne Przedszkole Nr 4 w Pile

**SCENARIUSZ ZAJĘĆ: „Podróż śladami legend polskich”- zabawy z wykorzystaniem
elementów metody I. Majchrzak**

GRUPA: 5 - latki

CELE OGÓLNE:

- poznanie obrazu graficznego nazw stolic polskich
- utrwalenie wiadomości dotyczących poznanych legend
- rozbudzanie zainteresowania światem liter
- budowanie postaw patriotycznych.

CELE OPERACYJNE - dziecko:

- wymieni dawne stolice Polski
- odczyta nazwę miasta
- wyjaśni pochodzenie nazwy miasta Gniezno
- powie skąd pochodzi nazwa obecnej stolicy
- wymieni bohaterów legendy o smoku wawelskim
- odczytuje samogłoski
- zna i nazywa symbole narodowe
- dopasuje obrazek do właściwego napisu,
- aktywnie uczestniczy w proponowanych zabawach.

METODY PRACY:

- czynne: kierowania własną działalnością dziecka, zadań stawianych dziecku, ćwiczeń
- percepcyjne: obserwacji i pokazu
- słowne: rozmowa, zagadki, instrukcje

POMOCE DYDAKTYCZNE:

- CD Klanza + magnetofon
- zagadki, źródło: „Zagadki” J. Drynda
- obręcze, kartoniki z samogłoskami, sylabami
- ilustracje godła i flagi Polski, mapa, ilustracje tematyczne przedstawiające charakt. miejsca wybranych polskich miast, kartoniki z wyrazami
- farby plakatowe, czerwone kartki z bloku technicznego, pędzle

PRZEBIEG ZAJĘĆ:

1. Wprowadzenie dzieci w tematykę zajęć zagadką

„Co to jest? Na pewno zgadnicie.

Cały świat na takiej karcie odnajdziecie.” (mapa)

2. Prezentacja mapy Polski - zwrócenie uwagi na różnorodność kraju; wskazanie elementów takich jak: Morze Bałtyckie, Tatry, Mazury. Prezentacja kartoników z napisami: Gniezno, Warszawa, Kraków, Piła.

3. Zabawa ruchowa z piosenką „Idę, jadę, lecę, płynę” - zaproszenie dzieci do udziału we wspólnej podróży szlakami legend i historii; zachęcenie dzieci do aktywnego udziału w zajęciach.

4. „Podróż orłów do Gniezna” – zabawa dydaktyczna:

Nauczyciel przypomina etymologię nazwy miasta (nawiązanie do *Legandy o Lechu, Czechu i Rusie*, którą dzieci poznały wcześniej, oglądając animację multimedialną), przypomnienie wizerunku godła Polski, wyszukanie odpowiedniego kartonika z nazwą miasta; umiejscowienie kartonika na mapie.

5. „Orły do Gniazd” – zabawa dydaktyczna utrwalająca umiejętności odczytywania poznanych dotychczas samogłosek:

N. rozkłada w sali obręcze, w każdej z nich umieszczony jest jeden kartonik z samogłoską. Każde dziecko otrzymuje kartonik z samogłoską, a następnie wszystkie dzieci po kolei odczytują swoje samogłoski. Zabawa polega na tym, by na umówiony sygnał każde dziecko zajęło miejsce w gnieździe z taką samą samogłoską jaką trzyma w dłoni.

6. „Podróż do Krakowa” - zabawa dydaktyczna z wykorzystaniem ilustracji i zdjęć

Pokazanie przez N. miasta na mapie, przypomnienie charakterystycznych zabytków Krakowa (wykorzystując ilustracje i zdjęcia); wskazanie przez dzieci kartonika z nazwą dawnej stolicy, wyszukanie i przeliczenie samogłosek w nazwie miasta; umieszczenie kartonika z nazwą miasta na mapie, nawiązanie do legendy o smoku wawelskim.

7. „Smoki do smoków” – zabawa ruchowa

Dzieci zaczarowane w smoki dobierają się parami. N. podaje różne polecenia np. kolana do kolan, czoło do czoła, dłonie do dłoni itp. Na hasło „smoki do smoków” – szukamy sobie innego partnera.

8. Podróż do Warszawy – zabawa dydaktyczna:

Wyszukanie przez dzieci odpowiedniego kartonika z napisem Warszawa, wyszukanie i wskazanie ilości samogłosek A w nazwie miasta. Wskazanie miasta na mapie. Utrwalenie pochodzenia nazwy miasta (nawiązując do legendy o Warsie i Sawie).

Rozwiązanie zagadki:

„W oczach się mieni biel przy czerwieni,
powiewa w święto na polskiej ziemi.”

Przypomnienie wyglądu flagi Polski. Złożenie z sylab wyrazu „flaga”.

9. Powrót do Piły.

„Zagadki Skarbnika” – N. informuje dzieci, iż w różnych miejscach sali zostały rozmieszczone obrazki przedstawiające różne miejsca związane z Piłą. Następnie rozsypuje na dywanie kartoniki z napisami: „muzeum”, „Hotel Rodło”, „herb”, „Stanisław Staszic” itd. Zadanie dzieci polega na odszukaniu obrazków i dopasowaniu do nich ich nazw.

10. „Orzeł biały” – praca plastyczna z wykorzystaniem farb

Dziecko z pomocą N. odbija 2 rączki pomalowane białą farbą na czerwonej kartce; następnie samodzielnie dorysowuje brakujące elementy w taki sposób, aby powstała praca przedstawiała godło Polski.

*opracowanie scenariusza na podstawie wybranych treści pochodzących z Książki Nauczyciela „Dzieciak w akcji - Pięciolatki” cz. 1 oraz własnych pomysłów zainspirowanych na podstawie materiałów dostępnych dla nauczycieli na portalu www.przedszkola.edu.pl

Teresa Kaczmarek

Nauczycielka przedszkola

Publiczne Przedszkole nr 4 w Pile

**SCENARIUSZ ZAJĘĆ: „Jak Krak zbudował Kraków” – słuchanie opowiadania Anny
Świerszczyńskiej o początkach Krakowa**

GRUPA: 5 - 6 latki

CELE OPERACYJNE – dziecko:

- wyjaśni pojęcie ojczyzna, wymieni sposoby poznawania swojego rodzimego kraju poprzez wycieczki, legendy itp.
- przyporządkuje nazwy miast odpowiadającym im miejscom na mapie
- zapozna się z legendą o powstaniu Krakowa i opowie jej treść, określi uczucia towarzyszące mieszkańcom Krakowa za pomocą kostek mimicznych

METODY PRACY:

- słowa – opowiadanie; czynna – praca w kartach pracy i przy mapie;
- oglądowa – mapa Polski, ilustracje do opowiadania

FORMY PRACY:

- z całą grupą
- indywidualna

ŚRODKI DYDAKTYCZNE:

- mapa Polski, kolorowe punkty do oznaczenia miast na mapie, napisy – nazwy wybranych miejscowości z obwódką odpowiadającą punktowi na mapie, ilustracja do opowiadania, sylwety postaci w legend, kostki emocji, karty pracy dla każdego dziecka, opowiadanie „Jak Krak zbudował Kraków” Wyd. Łódzkie, Łódź 1984

PRZEBIEG ZAJĘCIA:

1. Wszyscy cię witamy – zabawa na powitanie.

Dzieci siedzą w kręgu w siadzie skrzyżnym. Nauczyciel wita wybrane dziecko, mówiąc jego imię, następnie śpiewa piosenki na melodię „Panie Janie”. Dzieci włączają się do śpiewu, naśladując ruchy nauczyciela. Zabawa trwa tak długo, aż wszystkie dzieci zostaną powitane.

Witaj... (imię dziecka)! (x2)

Jak się masz? (x2) – uczestnicy zabawy patrzą na dziecko i machają do niego, zaglądają mu w oczy;

Wszyscy Cię witamy – wyciągają ręce w geście powitania;

Wszyscy Cię kochamy – krzyżują ręce na piersiach;

Bądź wśród nas (x2) – wszyscy chwytają się za ręce.

2. Polska – moja ojczyzna – rozmowa z dziećmi na temat ojczyzny.

Dzieci wskazują, iż ojczyzna to nasz dom, nasze podwórko, rodzina, przedszkole, ludzie, przyroda itp. Nauczyciel zadaje pytanie:

- W jaki sposób możemy poznać nasz kraj?. Dzieci wysuwają swoje propozycje – poznawanie historii, zwiedzanie kraju, słuchanie opowieści o znanych ludziach, wydarzeniach, czytanie podań, legend.
- Dzieci oglądają mapę Polski, wodzą palcem po jej konturze, opisują kształt, wskazują najważniejsze miejsca na mapie, Wisłę, Odrę, swoje miejsce zamieszkania oraz inne miasta oznaczone kolorowymi punktami.
- Nauczyciel rozkłada na dywanie nazwy miejscowości: Warszawa, Kraków, Kruszwica, Gniezno, Poznań, Bytom itp. Każdy napis ma ramkę w kolorze, kół, które znajdują się na mapie Polski. Dzieci obserwują napisy, wymieniają cechy wspólne, wszystkie nazwy są napisane wielką literą. Następnie porządkują je według liczby liter w nazwie – od najmniejszej liczby do największej. Nauczyciel ponownie czyta nazwę miasta, a dzieci przyporządkowują ją do odpowiadającego mu miejsca na mapie. Ponadto dzieci opowiadają legendy związane z wymienionymi miastami, które już znały z domów, filmów, przedszkola – wyjaśniają, skąd pochodzi nazwa Gniezno.

3. Jak Krak zbudował Kraków – słuchanie legendy o początkach Krakowa.

Nauczyciel zadaje zagadkę:

Kto, jak głosi stare podanie,
pod Wawelem miał mieszkanie?. **(smok).**

Dzieci słuchają wierszowanej legendy o królu Kraku i Smoku Wawelskim.

„Jak Krak zbudował Kraków”

Nad Wisłą góra wysoka, a koło góry pieczara.

W pieczarze błyszczy łeb smoka. Ach, jaka groźna poczwara! Jak wygląda ten smok,
można by mówić rok. Bo on ślepiami błyska

I ostre ma zębiska,

I nietoperze skrzydła furkoczą u straszyla.

Ogonem macha bez przerwy, co może działać na nerwy,

Na łapach ma łuski jak ryba, a łap ma dziesięć chyba. I ciągle nimi rusza,
że aż truchleje dusza, i pazury ma przy każdej łapie,
a do tego jeszcze – sapie.

Sapie, syczy, chrapie, ryczy,
gdy w tej jaskini siedzi, jak sto wilków albo tuzin niedźwiedzi.
Zbój z tego smoka nie lada. Na wsie i drogi napada, porywa owce,
jagnięta, porywa chłopców, dziewczęta, porywa małe dzieci, pasterzy,
rybaków, kmieci.

Więc smutno nad brzegiem Wisły, z niejednych oczu łzy trysły.

Zebrał się naród na wielki wiec.

Każdy tam może swe słowo rzec.

I rzekła cała gromada:

– Czas zabić złego gada.

– Ale kto zabić go pójdzie? – pytają ludzie.

– Ja pójdę, niech zginie, niech!

– myśliwych woła trzech. Więc lud na lewo i prawo bije im brawo.

Pobiegł pierwszy wnet, ciął mieczem w smoczy grzbiet. Lecz smok go pożarł zaraz. Oj, siłę
ma poczwara! Zginął junak śmiały, niewiasty płakały.

Biegnie myśliwy drugi, ma łuk i oszczep długi. Chce trafić w szyję
smoczą, tam, gdzie skrzydła furkoczą. Lecz smok go pożarł zaraz. Oj,
siłę ma poczwara! I poległ junak śmiały, niewiasty znów płakały.

Teraz trzeci zuch śpieszy.

Ach, lęk mu serce przeszył, lecz gdy patrzy gromada,
cofnąć się nie wypada.

Więc idzie, krok za krokiem, zginąć w walce ze smokiem.

Dziewczęta leją łzy, żałują młodej krwi.

Wtedy wybiegł z gromady pasterz Krak, bardzo blady.

I woła: – Bracie stój!

Kiedy daremny bój, cofnąć się nie wstyd.

Tu wygra tylko spryt.

I skoczył Krak na jakiś pniak, do ludzi wkoło mówi tak:

– Słuchajcie, ludzie znad Wisły, bo dobre mam pomysły.

Smok mocny jest, lecz głupi, na tym chce myśli skupić.

I taka moja rada:

Trza skórę wziąć owieczki, do środka siarkę wkładać i smoły
wlać pół beczki.

Rzucę smokowi to jadło, by przed jaskinię padło. Mówi
gromada:

– Mądrze Krak gada.

–No i pobiegli wszyscy szparko, wypchali owczą skórę siarką.

Ciemną nocą wziął Krak tę skórę, skrada się cicho pod smoczą górę.

Słyszy, jak smok przez sen sapie, jak syczy i chrapie.

Skórę cichutko kładzie.

– Koniec twój, gadzie.

– Ze strachem czekają ludzie, czy wróci żywy Krak.

Powraca żyw! O cudzie!

Do braci mówi tak:

– Dziś rano zginie gad, odmieni nam się świat. Zjadł owcę z
siarką smok. Oj, chwiejny jego krok.

Z pyska mu leci dym – niedobrze z nim. Ogonem bije, syczy i wyje. Idzie do Wisły i wodę
pije. Wypił Wisłę całą i jeszcze mu mało.

Aż od tego picia pękł i padł bez życia

Cieszą się Ludzisk, każdy Kraka ściska.

– Zróbmy księciem Kraka, gdy w nim mądrość taka! – A on pod boki
się ujął, oczy mu się radują.

Stuka się palcem w czoło, mówi wesoło:

– Pamiętaj, ludu znad Wisły, że grunt – to dobre pomysły. Jak chcecie –
będę księciem, choć trudne to zajęcie.

Gdy został księciem Krak, to chodził wkoło po wioskach i mruczał: –

Czegoś tu brak. – I mocno się czymś troskał. Zaglądał do szałasów
ubogich w głębi lasów, do starych lepianek i chat, Gdzie żyły dzieci
myśliwych, kmieci w biedzie od lat.

Aż wreszcie zawołał na radę lud i mówi: – Bracia, trza stawiać gród. Gród stanie piękny jak
sokół, jakiego nie ma wokół.

Gród stanie mocny jak orzeł, a wkoło – wały i bramy. Żaden nas smok
nie zmoże, gdy bramy pozamykamy.

W grodzie moc ulic będzie, przy każdej – domy w rzędzie. Domy
modrzewia i sosny, a każdy dom wyniosły, a każdy jasny i ciepły,
by mieszkać było w nim lepiej i dzieciom naszym, i nam.

I głowę dam, że sławny będzie to gród na zachód i wschód. Słucha gromada, co Krak powiada.

– Oj, masz ty Krak, głowę nie lada.

Ludzie nad rzeką Wisłą radzi są nowym pomysłem.

Lecz to za trudne dla nas, to rzecz jest niesłychana.

Nasi ojcowie mili też tego nie robili.

Z garścią chłopów, rybaków, pasterzy nieboraków

Nie postawisz ty grodu, księżę Krak.

Krakowi oczy zabłysły i zaśmiał się szeroko.

– Ej, ludzie, ludzie znad Wisły, daliśmy radę smokom.

Gdy pięść masz słabą, niebożę, to rozum ci pomorze.

Pójdę ja w święty las, co szumi wkoło nas.

W puszcę świętą od wieka, przyjazną dla człowieka. Tam leśne dziady

żyją, co się w gęstwinie kryją. Każdy dziad ma tysiąc lat, dobrym

ludziom sprzyja rad. Mądre są, to wiadomo. Poproszę ich o pomoc.

Idzie nocą w puszcę Krak, gdzie szumią dęby i sosny. I na polanie
odwiecznej stanie, i woła tak głosem doniosłym:

– Hej, leśne dziady z borów nad Wisłą! Hej, leśne dziady zielone!

Przychodzę do was z pocziwą myślą, przychodzę do was z pokłonem. Chcemy nad
Wisłą gród wielki stawiać, ten kraj i puszcze nad świat rozsławiać. Lecz ciężki to
jest trud zbudować gród.

Trza rąbać dęby i sosny, aby z nich domy wyrosły. Pomóżcie dziady w tym
trudzie. Proszą was ludzie.

Słucha leśny dziad, na gałęzi siadł. Zielone ramiona opiera o
konar, zieloną brodę targa mu wiatr. Oczy lśnią jak u żbika, a
głos ma jak muzyka, jak szum odwiecznych sosen, gdy mówi
potężnym głosem:

– Pomożemy ci, junaku.

Postaw gród u Wisły wód

i gród ten nazwij Kraków. – Idą drwale z toporami, lecz nie rąbią drzewa sami

Leśne dziady z nimi wraz rąbią las.

Daje puszcza na ofiarę najpiękniejsze dęby stare.

I sosny, i modrzewie padają drzewo przy drzewie.

– Junaku, junaku, zbuduj teraz Kraków. – Wiozą woły ścięte drzewa, ciągną woły, ludzie pchają. Ludziom oczy pot zalewa, gdy domy stawiają. Chwycił topór Książę Krak, odrąbuje belkę.

Ciężki topór bije w takt sosny twarde, wielkie. Słony pot mu z czoła ściekł, po ramionach spada.

Z księcia Kraka dzielny człek, widzi to gromada.

Przeszedł roczek, przeszły dwa, a robota ciągle trwa. Przeszedł rok i trzy i pięć, już do pracy mniejsza chęć. Słabną siły junaków trudno postawić Kraków. Spuścił głowę książę Krak i chodzi po mieście. Myśli sobie tak i siak, aż wymyślił wreszcie.

– Hej, hej junacy, Nie ustawać w pracy!

Przyślę wam bez liku pomocników.

W każdej starej chacie siedzi skrzat przy skrzacie. Małych skrzatów sprytny ród pomoże nam stawić gród. – Chodzi po wioskach książę Krak, Domowe skrzaty woła tak: – Skrzacie, skrzacie, co strzeżesz ognia w chacie, będziesz żyć w nowym domu, tylko musisz nam pomóc.

Stawiamy gród, wielki trud.

Potrzeba nam bez liku pomocników. –

Mały skrzat po izbie się kręci rad, pilnuje ogniska, drewno w płomień ciska, kołysze małe dzieci, zmiata pajęczę sieci, porządki w izbie czyni, gdy wyjdzie gospodyni.

Mały skrzat lubi ruch, bo jest zuch.

Więc na wezwanie księcia biegnie pełen przejęcia.

On też, niebożę, Kraków stawiać pomoże.

Pomoże – jeszcze jak!

Bo to mu sprytu brak?

Ach, wesoły to jest widok, gdy do grodu skrzaty idą.

Małe toto jak wiewiórka, a każdy pyzaty.

Tylko im czupryna furka, tak się śpieszą skrzaty.

– Krak, Krak, masz bez liku pomocników! –

Jeden skrzat już bieli ściany, drugi myje próg drewniany. Ten zatyka w belkach szpary mchem zielonym albo szarym, żeby ciepło było dzieciom, gdy zimowe wichry wleczą. Tamten śmiałek wlaź na dach, choć mu pewnie trochę strach, inny wodę niesie cieśli i śpiewają wszyscy pieśni. I śpiewają – jeszcze jak! Bo to im humoru brak?

– Rośnie, rośnie piękny Kraków, buduje go stu junaków.

A my biegniemy tu jak w dym, a my pomożemy im.

Długo Kraków budowano nad tą falą, nad wiślaną. Bo to przecież wielki trud, gdy się stawia taki gród.

Ale jak już stanie wreszcie, będziem żyli w sławnym mieście. I zawoła cały świat:

– Kto to zrobił, ten jest chwat! – Słuchają pieśni junacy, znów biorą się do pracy.

Ten i ów topór złapał, powraca dawny zapal. Nowe w nich siły nagle wstąpiły.

A Krak do skrzatów krzyczy:

– Dzielni z was pomocnicy!

I wkrótce gromada junaków skończyła budować Kraków. Gdy wszystkie domy były gotowe, raz jeszcze poszli do starych chat i wzięli z tamtąd na życie nowe ogień rodzinny, święty od lat. Szły niewiasty sędziwe, co miały włosy siwe, w glinianych dzbanach niosły nigdy nie gaszony ogień miły, rodzony, przy którym dzieci i wnuki ich rosły. Szły też młode dziewczęta, ubrane jak we święta. Zaś skrzaty biegły obok drogą.

Cicho, uważnie biegły, bo w drodze – ognia strzegły.

Już w nowych domach błyszczy żar, niewiasty obiad warzą. Siedli junacy po ciężkiej pracy, jedzą z radosną twarzą.

Chodzi ulicą książkę Krak, pod oba boki się ujął.

Wesół jest dzisiaj niby ptak, oczy mu się radują.

– Hej, gromado junaków, postawiliśmy – Kraków! –

Anna Świrszczyńska

Źródło: Anna Świrszczyńska, „Jak Krak zbudował Kraków”, Wyd. Łódzkie, Łódź 1984

4. Rozmowa na temat treści legendy

Nauczyciel zadaje pytania:

- O czym opowiada legenda?
- Kto był bohaterem tego opowiadania?
- Jaki problem mieli mieszkańcy?
- W jaki sposób zgładzono smoka?
- Kim został pasterz Krak?
- Jak rozwijał się Kraków?
- Kto pomagał w jego budowie?
- Ile lat trwała budowa miasta?

- Jak wygląda teraz?
- Opiszcie księcia Kraka?
- Czy podobała się wam legenda?
- Jakie uczucia towarzyszyły bohaterom legendy?
Dzieci, manipulując kostkami emocji z „Wyprawki”, pokazują uczucia, nazywają je, potem naśladują.
- Jaką minę miała groźna poczwara? (złą)
- Co czuli mieszkańcy? (strach, smutek)
- Jakie uczucie zapanowało wśród mieszkańców, gdy pokonano smoka? (radość)
- Co czuli mieszkańcy, gdy budowa grodu się przeciągała? (zmęczenie, znużenie)
- Jakie uczucie towarzyszyło mieszkańcom, kiedy gród był już ukończony? (duma, radość, otwartość) □ □

5. Postacie z polskich legend – rozpoznawanie postaci, karta pracy.

Nauczyciel rozkłada na dywanie postaci z legend

(**smok** – Kraków, **syrena** – Warszawa, **Król Popiel** – Kruszwica, **Koziolki** – Poznań, **śpiący rycerze** – Tatry, **piekarz Bartłomiej** – Toruń, **Skarbnik** – kopalnia Bytom, **Neptun** – Gdańsk),

N zadaje pytania:

- Czy znacie jeszcze inne legendy? Jakiej? Gdzie możemy spotkać te postacie?
Dzieci wybierają sylwetę, nazywają postać i opowiadają fragment opowieści. Potem przyporządkowują postać do danego miasta, przypinają do mapy. Jeśli postać z legendy jest nieznana dzieciom, zostawiają ją na dywanie, a nauczyciel przeczyta historię postaci podczas zajęć popołudniowych.
Dzieci w „Kartach pracy” rysują kółka przy tych postaciach z polskich legend, które już znają, i trójkąty przy tych postaciach, których jeszcze nie znają, otaczają pętlą swojego ulubionego bohatera.

6. Smok – zabawa kołowa z elementami mocowania

Dzieci stoją wokół chusty, trzymając ją pod brodą. Pod chustą ukrywa się jedno dziecko – smok wawelski. Gdy dzieci zamykają oczy, „smok” porywa jedno z nich pod chustę. Następnie dzieci otwierają oczy i starają się odgadnąć, kto zniknął, rozglądają się po uczestnikach zabawy. Sprawdzają to, unosząc chustę. W kolejnej rundzie dzieci zamieniają się miejscami wokół chusty. „Smok” może porwać kilka osób.

Alicja Kłodzińska

Nauczyciel przedszkola

Publiczne Przedszkole Nr.4

SCENARIUSZ ZAJĘCIA: „Kto ty jesteś? – Polak Mały” – opracowanie wiersza

GRUPA: „Słoneczka”- 4 latki

CELE OGÓLNE:

- kształtowanie więzi z własną miejscowością, jej mieszkańcami
- kształtowanie poczucia przynależności narodowej oraz postawy patriotycznej.

CELE OPERACYJNE - dziecko:

- zna nazwę miejscowości, w której mieszka, zna ważniejsze miejsca
- wie, jakiej jest narodowości, że mieszka w Polsce, a stolicą Polski jest Warszawa
- nazywa godło i flagę państwową
- uczestniczy w zabawach ruchowych, porusza się w rytm muzyki;

PODSTAWA PROGRAMOWA: 1.2 ;3.1 ;15.3 ; 15.5 ;

ŚRODKI DYDAKTYCZNE:

- mapa Polski
- płyta CD
- ilustracje

METODY:

- aktywizujące
- oparte na słowie
- oparte na praktycznej działalności dziecka

FORMY:

- zbiorowa
- grupowa

PRZEBIEG ZAJĘCIA:

1. „Łatwa zabawa”- zabawa ze śpiewem na powitanie.

Bardzo łatwa to zabawa,
Wita ciebie ręka prawa,
A gdy mówię do widzenia,
Ręka wcale się nie zmienia.

Po każdej zwrotce, witamy się z innym partnerem.

2. „Mapa Polski” - zaproszenie na wycieczkę- praca z grupą.

Zaprezentowanie dzieciom mapy Polski. Pokazanie gdzie znajdują się góry, gdzie morze, gdzie stolica naszego kraju, oraz nasze miasto- Piła. Zaznaczenie na mapie tych miejsc.

Określenie kolorów znajdujących się na mapie.

3. Wysłuchanie i omówienie treści wiersza pt. „Kto ty jesteś - Polak mały...”

4. Rozmowa z dziećmi na temat treści wysłuchanego wiersza, nauka fragmentami ze słuchu.

5. Zabawa ruchowa przy muzyce „ Kolory”

Każde dziecko ma na przedramieniu zawiązaną kolorową wstążkę. Dzieci tańczą przy dowolnej muzyce. Nauczyciel na przerwę w muzyce podaje polecenie dotyczące łączenia się kolorów w pary np. teraz tańczą pary o takich samych kolorach, lub dzieci w parze z kolorem czerwonym i niebieskim itd.

6. Symbole narodowe – godło, flaga Polski- rozmowa kierowana przy ilustracjach.

Dzieci zapoznają się z symbolami narodowymi. Nauczyciel omawia wygląd i zaprezentuje każdego z nich.

7. Flaga Polski”- zabawa ruchowa

Dzieci otrzymują szarfy białego i czerwonego koloru, następnie poruszają się po sali w takt muzyki. Na sygnał nauczyciela dobierają się w pary takimi kolorami, jakie widnieją na fladze naszego kraju. Zabawę powtarzamy kilka razy.

8. Finalizacja zajęcia.

Nauczyciel dziękuje dzieciom za aktywność i wspólną zabawę.

Agnieszka Bethke, Aneta Cieřlik

Nauczyciele przedszkola

Publiczne Przedszkole Nr 4 w Pile

**SCENARIUSZ ZAJĘCIA OTWARTEGO DLA RODZICÓW
PODSUMOWANIE REALIZACJI OGÓLNOPOLSKIEGO PROJEKTU
„TYDZIEŃ Z POLSKIMI BAJKAMI”**

SCENARIUSZ ZAJĘĆ: „Dobre, bo polskie”

GRUPA: 4 - 5 latki

CEL OGÓLNY:

- rozwijanie wyobraźni dziecięcej oraz inspirowanie do wyrażania treści w formie ekspresji plastycznej i ruchowej
- rozwijanie zainteresowań polskimi bajkami oraz zainteresowań czytelniczych

CELE OPERACYJNE – dziecko:

- wykaże zainteresowanie światem bajek poprzez: słuchanie, opowiadanie, włączenie się do rozmowy na temat ich treści, wspólne zabawy;
- wdroży się do przestrzegania postawy koleżeństwa i życzliwości oraz okazywania szacunku i sympatii kolegom poprzez utrwalenie i stosowanie „magicznych słów”;
- przestrzega reguł obowiązujących w społeczności dziecięcej, stara się zgodnie współdziałać w zabawach i w sytuacjach zadaniowych.

METODY PRACY:

- pedagogika M. Montessori – praca z materiałem
- praktycznego działania
- słowna: rozmowa, objaśnienia

FORMY PRACY:

- zbiorowa

ŚRODKI DYDAKTYCZNE:

- Chusta animacyjna; „zaczarowane wrota”; pacynka miś; muzyka mp3 - zbiór własny; zagadki tekstowe + ilustracje; sztaluga, szary papier, hasła do zab. w kalambury; „magiczne pudełko”, cukierki; ścinki kożuszka, wełna, ścinki materiału ekologicznego, skóra, patyczki, klej magik, nożyczki; markery, ołówki, „książeczki”

PRZEBIEG ZAJĘĆ:

1. „W świecie bajki” - wprowadzenie w temat zajęć:

- Posłuchajcie teraz wiersza, który zaprosi nas do pewnej, zaczarowanej krainy....

Wróżki lecą nad chmurami...

za górami, za lasami.

Głos zwierzęta tutaj mają,

mówią, tańczą i śpiewają.

Tu słońeczko ciągle świeci

i uśmiecha się do dzieci.

- **Wniesienie wrót**

Witajcie moi przyjaciele

Niespodzianek mamy dziś wiele

Czy zabawić się zechcecie?

W świecie bajek się znajdziecie

Lecz niełatwa to jest sprawa

Trudna będzie to wyprawa

Drzwi do bajek wam otworzę...

2. Nauka zawołania:

- „garstka fantazji, szczypta radości, niechaj dziś każdy w bajce zagości...”

- Czy wszyscy już wiedzą, do jakiej krainy udamy się dzisiaj? (bajkowej).

3. Dzieci kolejno przechodzą przez zaczarowane wrota i zaśpiewają piosenkę pt. „**Lubimy bajki**”.

4. Zaproszenie do wysłuchania opowiadania o „**Polskiej krainie, która z pięknych bajek słynie**”, podpartego prezentacją mapy Polski.

Dawno, dawno temu... za górami, za lasami i za wielką rzeką znajdowała się piękna kraina, w której mieszkał pewien Miś. Być może ktoś z was słyszał o tej krainie, do której każdej wiosny przylatują bociany, a pola czerwienią się od maków. Miś mieszkał w wielkim lesie, dookoła, którego rozlegał się przepiękny widok na góry. Te góry to Tatry. Miś kochał swój las i góry, ale był samotny i bardzo chciał znaleźć przyjaciół. Postanowił więc wybrać się w podróż. Radośnie wyruszył w drogę. Wędrował, wędrował i po kilku dniach zawędrował na skraj wielkiego miasta – Krakowa. Zmęczony postanowił, że tam odpocznie. Znalazł miejsce na brzegu rzeki, w której pływały rybki, przysmak każdego misia. Rzeką była bardzo głęboka i szeroka. Gdy miś się najadł i nieco odpoczął, wybrał się na spacer brzegiem rzeki. Nieopodal wielkiego zamku zobaczył dziwnego stwora, który wyglądał na samotnego. Miś postanowił, że się z

nim zaprzyjaźni. Ten stwór nazywał się Smok Wawelski. Smok bardzo polubił misia i postanowił, że wyruszy z nim w dalszą podróż. Odtąd miś podróżował na grzbiecie smoka, który potrafił latać i szybował wysoko, pośród chmur. Z góry nasi przyjaciele mogli podziwiać piękne, szybko zmieniające się krajobrazy. Widzieli pola, łąki, jeziora. Malutkie, spokojne wsie oraz ogromne, pełne gwaru miasta. Ich uwagę zwróciły bardzo wysokie budynki, a zwłaszcza jeden, który trochę przypominał dużą raketę. Dowiedzieli się, że to Pałac Kultury i Nauki, który znajduje się w Warszawie. W Warszawie poznali pewną syrenkę, która podobnie jak oni, była samotna i chętnie wybrała się z nowymi przyjaciółmi w drogę. Trójka, już nie samotnych podróżników, dobrze się bawiła i zwiedziła wiele przepięknych miejsc. Pewnego dnia zawitali do miasta, w którym unosił się przepyszny, tajemniczy zapach. Okazało się, że to Toruń, a pachną tak ciastka – toruńskie pierniki. Najedli się ich do syta, a poznany miły pan, Mikołaj Kopernik, zapakował im ich całą torbę, żeby mieli, co jeść podczas dalszej podróży. Pewnego dnia miś, Smok Wawelski i syrenka, zorientowali się, że przez całą ich drogę towarzyszy im ktoś jeszcze...wyglądało tak, jakby rzeka w dole cały czas płynęła za nimi. Była przecież w Krakowie, potem widzieli ją w Warszawie, w Toruniu...postanowili sprawdzić, dokąd płynie. Dowiedzieli się, że ta rzeka to Wisła. Podróżowali, więc nadal wzdłuż Wisły i dotarli aż do miejsca, w którym rzeka wpływała do ogromnej wody. Zaciekawieni, zapytali nieco dziwnego pana, co to za woda. Neptun, tak nazywał się nowy znajomy naszych podróżników, powiedział im, że są w Gdańsku i wskazał swoimi widłami kierunek, w który mają się udać, żeby dotrzeć do brzegu polskiego morza, które nazywa się Bałtyk. Trójka przyjaciół spędziła nad morzem cudowne wakacje. Bardzo im się tam podobało, jednak tęsknili za swoimi domami. Postanowili, zatem wrócić. Przyjaciółmi są do dziś i bardzo często się odwiedzają i wspólnie podróżują odkrywając nowe, przepiękne zakątki swojego kraju – POLSKI.

5. **„Jesteśmy Polką i Polakiem”** - wspólne śpiewanie piosenki

6. **Quiz „Co wiesz o Polsce?”** piosenki

- Jak nazywa się najwyższy szczyt polskich Tatr?
- Kto jest prezydentem Polski?
- Jakie znasz polskie bajki?
- Wymień 3 państwa, które graniczą z Polską?
- Jak wygląda godło Polski?
- Najdłuższa polska rzeka to...
- Stolicą Polski jest...
- Wisła wpada do morza, które nazywa się...

– Uzupełnij brakujące słowa Hymnu Polski:

„Jeszcze Polska nie, kiedy my żyjemy.

Co nam...wzięła, szablą....

Marsz, marsz...., z ziemido

Za twoim przewodem, złączym się z...

7. **„Bajkowe kalambury”** – hasła: „Koziołek Matołek”, „Bolek i Lolek”, „Reksio”, „Miś Uszatek”

8. **„Napiszemy swoją bajkę!”**

Wspólne pisanie bajki o misiui zgodnie z instrukcją nauczycieli prowadzących:

„Niechaj misiu imię ma.

Niechaj w książce zamieszka,

która takie strony ma:

- na pierwszej rysunek,
- na drugiej wstęp,
- a od trzeciej przygody misia zapiszą się,
- na szóstej natomiast, bajka zakończy się”.

9. **„Portret misia”** -

Rysowanie przez rodziców portretu misia zgodnie z instrukcją recytowanej przez dzieci rymowanki:

„Kółko małe, pod nim duże

Kto poskacze przez kałużę?

Jedna łapka, druga łapka,

Narysujmy dziś Niedźwiadka.

Jedno ucho, drugie ucho,

To dopiero gratka.

Czarne oko- jedno, drugie

I nosek Niedźwiadka.

Teraz trzeba go opisać,

To zadanie trudne,

Więc pomóżcie nam rodzice,

To nie będzie nudne”.

10. **„Prezenty dla misia”** – wykonanie pomocy sensorycznych stymulujących zmysł dotyku (sweterek- ścinki kożuszka, wełna; piłka – ścinki materiału ekolog. skóra; domek dla misia - patyczki).

11. „Taniec misia”- zabawa ruchowa ze śpiewem

Ja mam misia (na melodię polskiej zabawy naszych rodziców: „Mam chusteczkę...”).

„Ja mam misia pluszowego i chcę dać go Tobie,
By był Twoim przyjacielem, weź go proszę sobie.”

- Dzieci tworzą koło, w środku spaceruje dziecko, które wręcza wybranemu dziecku pluszowego misia, wyznaczając tym samym swojego następcę.

12. „Nasza bajka”- prezentacja bajki napisanej przez rodziców;

podanie tytułu, imienia bohatera, odczytanie bajek przez rodziców.

13. „Magiczne pudełko” – zabawa na pożegnanie:

Czary – mary

Hokus – pokus – marokus!

Obracam się na pięcie i wymawiam to zaklęcie:

garstka fantazji, szczypta radości

niech w tym pudełku

znajdą się... słodkości!

14. Podziękowanie za wspólną zabawę i pożegnanie gości.

Aneta Szumna, Agnieszka Bethke

Nauczyciele przedszkola

Publiczne Przedszkole Nr 4 w Pile

**Scenariusz zajęć konkursowych dla starszych grup przedszkolnych w ramach obchodów
odzyskania niepodległości przez Polskę**

SCENARIUSZ ZAJĘĆ: „Kocham Polskę”

CELE OGÓLNE:

- kształtowanie szacunku do państwa i symboli narodowych,
- wzbudzenie u dzieci poczucia patriotyzmu i tożsamości narodowej,
- wspólne świętowanie odzyskania przez Polskę niepodległości,

METODY:

- aktywności twórczej
- praktycznego działania
- słowna: rozmowa, objaśnienia

FORMY:

- zespołowa

ŚRODKI DYDAKTYCZNE:

- muzyka mp3, zbiór własny, zagadki tekstowe, ilustracje, sztalugi, biały papier, hasła do zadań, „magiczne pudełko”, plastikowe kubeczki, klej magik, nożyczki; ołówki, litery,

ZASADY KONKURSU:

Konkurs składa się z 6 konkurencji punktowanych i jednej dodatkowej dla opiekunów grup. Każde poprawne wykonanie zadania to 2 pkt. i 2 litery hasła. Za wszystkie konkurencje punktowane łącznie drużyna może uzyskać maksymalnie 12 pkt. Z liter powstanie hasło: „KOCHAM POLSKĘ”

PRZEBIEG ZAJĘĆ:

1. Powitanie i wprowadzenie w temat zajęć: „Kocham Polskę”
2. Powitanie i wprowadzenie w temat zajęć: „Kocham Polskę”
3. Posłuchajcie teraz wiersza, który pomoże zrozumieć temat zajęć

"Ojczyzna" - Włodzimierz Domeradski

Wszystko dokoła:

dom i przedszkole,

fabryczne dymy,

żelazna kolej...

Kwiaty przy oknie,

klon koło bramy,

słoneczny uśmiech

kochanej mamy...

I las, co cieniem

dzieci zaprasza-

wszystko to Polska,

Ojczyzna nasza!

4. „Polskę znam, miejsca na mapie wskazuję sam.”

Drużyny otrzymują kontur Polski oraz obrazki: Morze Bałtyckie, Warszawa, Tatry.

Zadaniem uczestników jest umieścić obrazki w odpowiednim miejscu na mapie.

5. „Zagaduję i polskie symbole wskazuję.”

Dla każdej drużyny zagadka:

- a. Na czerwonej tarczy biały
orzeł w koronie, patrzy w
prawą stronę.

(godło)

- b. Polski to symbol biel i
czerwień, na wietrze powiewa
dumą niosąc wszędzie.

(flaga)

- c. Melodia ta zawsze w sercu
mym, to jest mojego kraju...

(hymn)

6. „Z czego to polskie miasto słynie?”

Przyporządkowanie obrazków znanych symboli, które kojarzą się z danym miastem.

Toruń - pierniki

Kraków - Smok Wawelski

Warszawa - Syrenka

7. „Quiz wiedzy o Polsce.”

Uczestnicy odpowiadają na pytania, mogą się naradzać, zadaniem jest spośród dwóch odpowiedzi wybrać właściwą.

Przykładowe pytania:

- **Hymn Polski to :**
 - a. Walc Dąbrowskiego
 - b. Mazurek Dąbrowskiego
- **Stolicą Polski jest:**
 - a. Szczecin
 - b. Warszawa

1. „Kodowanie na dywanie”

- i. Dzieci układają jeden z symboli Polski (z wykorzystaniem Darów Froebła) na podstawie instrukcji wypowiedzianej przez n-la.

2. „A to Polska właśnie”- puzzle i hasło z otrzymanych w poszczególnych konkurencjach liter

- i. Uczestnicy otrzymują koperty z puzzlami. Po wykonaniu zadania pod obrazkiem, układają i przyklejają hasło z otrzymanych w poszczególnych konkurencjach liter.

8. „Urodziny”- zabawa dla nauczycieli opiekunów grup (dodatkowa poza punktacją)

Prosimy uczestników, by usiedli w kole, paczka jest w jej rękach najmłodszego uczestnika. Czytamy pytania dla kolejnych osób trzymających paczkę(runda trwa 3 minuty) . Dobra odpowiedź, możliwość oddania paczki, zła oznacza kolejne pytanie dla tej samej osoby. Jurorzy będą liczyć punkty danej grupy. Gdy czas się skończy – osoba, która będzie miała paczkę w ręku wykona zadanie ukryte w paczce.

Przykładowe pytania:

- 1. Nazwisko obecnego premiera (.....)
- 2. Data naszego Święta Niepodległości (11 listopada)

11. „Kolor biało-czerwony”- zabawa ruchowa (dodatkowa poza punktacją)

Dzieci dzielimy na dwie grupy z czerwonymi i białymi kubeczkami jednorazowymi, poruszają się po sali w rytm muzyki, na przerwę dobierają się parami (biały i czerwony) trzymają kubeczki wspólnie tworząc flagę

FINAŁ:

Po przeprowadzeniu wszystkich konkurencji uczestnicy wszyscy razem, wspólnie śpiewają hymn Polski (pamiętają o prawidłowej postawie podczas śpiewu).

Agnieszka Bethke, Aneta Cieřlik, Ewa Kielbowicz

Nauczyciele przedszkola

Publiczne Przedszkole Nr 4 w Pile

SCENARIUSZ UROCZYSTOŚCI - z okazji obchodów 100 - nej rocznicy odzyskania Niepodległości przez Polskę

ZADANIA I CELE ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ UROCZYSTOŚCI – dziecko:

- wykaże się znajomością symboli narodowych,
- będzie śpiewać hymny: państwowy i przedszkolny z zachowaniem właściwej postawy,
- pokaże, że rozumie znaczenie obchodów Święta Niepodległości poprzez powagę swojego występu,
- rozwinie poczucie przynależności narodowej,
- skupi się na poprawnym odegraniu swojej roli.

NAUCZYCIELKI:

- dobór strojów i akcesoriów przy udziale rodziców,
- dobór muzyki,
- wykonanie dekoracji,
- przygotowanie i motywowanie dzieci do odegrania swoich ról z jednoczesnym wykazaniem rozumienia przedstawianych treści,
- przygotowanie tekstów: hymnu państwowego i przedszkolnego oraz piosenki i wierszy.

PRZEBIEG UROCZYSTOŚCI:

- 1. Przywitanie zebranych gości przez nauczycielki,** prośba o powstanie i przyjęcie postawy zasadniczej.
- 2. Na komendę „Baczność”** zostaje wprowadzona flaga państwowa przez „poczet flagowy” (trójka dzieci ubrana w stroje galowe, szarfy biało czerwone i białe rękawiczki) przy akompaniamencie marszowym werblistek. Flagę „poczet” pozostawia na przygotowanym stojaku.
- 3. Odśpiewanie Hymnu Państwowego przez wszystkich uczestników apelu.**
Przywitanie gości przez dzieci:
Witam was serdecznie goście nasi mili,
bardzo się cieszymy żeście do nas tu przybyli,
by świętować z nami Dzień Niepodległości.
11 Listopada – dziś zamyślać się wypada,

i pomyśleć o przeszłości oraz o niepodległości.
My przedszkolacy o tym święcie pamiętamy
i naszym występem hołd żołnierzom oddamy,
którzy życia swe włożyli byśmy w wolnej Polsce żyli.

4. Wiersz Trzy symbole narodowe recytowany przez dzieci:

Każde państwo ma symbole
Flagę, godło, hymn
Po tym dziecko rozpoznaje
Narodowość w kraju swym.
Hymnem Polski jest Mazurek
Pan Wybicki pisał go,
Gdy na włoskiej obcej ziemi
Walczyć o nasz kraj tam szło.
Flaga Polski z dawien dawna
Dwa kolory ma
Biel u góry, czerwień pod nią
Każdy to już zna.
Godło Polski orzeł biały
Wokół tło czerwone
Na głowie korona
Skrzydła rozłożone
Każdy Polak od małego
Zna te trzy symbole
Wie, że polskiej ziemi
One przeznaczone
Biel oznacza czystość
Czerwień znakiem męstwa
Wiele Polska wycierpiała
Nim doszła do zwycięstwa

5. Zaśpiewanie piosenki przez wszystkie dzieci „Jesteśmy Polką i Polakiem”.

6. Wiersz „11 listopada” recytowany przez dzieci:

Jedenasty listopada
Dzień Niepodległości
Niech w sercu Polaka
Ta data zagości.

Ponad wiek niewoli
I życia w zaborach
Dzięki Piłsudskiemu
Wolności przyszła pora.
Poprowadził on Legiony
Drogą do zwycięstwa
Pokazał jak walczyć
Nie znał słowa klęska.
Wódz naczelny Polski
Nigdy się nie poddał
Losy swej Ojczyzny
Matce Bożej oddał.
By za jej wstawieniem
Bóg czuwał nad krajem
Co z trzech części jednym
Kawałkiem się staje

7. Wprowadzenie do inscenizacji przez narratorów:

Cofnijmy się w czasie.
Przypomnijmy sobie
jak to wszystko było,
co się wydarzyło.
Ponad sto lat temu
Trzy państwa się zebrały,
I kraj nasz pomiędzy siebie
Podzieliły cały.

Wchodzą dzieci:

- Polska – dziecko ubrane na biało czerwono z koroną na głowie i z napisem POLSKA zawieszonym na szyi.
- Rosja – dziecko ubrane na czarno z przyklejoną flagą biało-niebiesk-czerwoną,
- Austria – dziecko ubrane na czarno z przyklejoną flagą czerwono biało czerwono
- Niemcy – dziecko ubrane na czarno z przyklejoną flagą czarno-czerwono-żółtą.

Przedstawiają scenkę w trakcie wiersza:

Wiersz „Rozbiory - Droga do wolności” (czytają nauczycielki):

Straszna to w historii chwila
Gdy się Polska podzieliła
Albo rozdzielona raczej
Znikła z mapy – nie inaczej!
Trzech zaborców to zrobiło
Trzech do tego przyczyniło
Nasze ziemie zagrabili
Do swych krajów przyłączyli
Rosja, Austria oraz Prusy
Na nasz kraj miały zakusy
Po kryjomu spiskowali
Polskę z mapy wymazali
Są w historii tej sprzed laty
Trzy w historii smutne daty
Bo po trzykroć to się stało
Jakby jeden było mało
Jeden, siedem, siedem, dwa
Datę - pierwszy rozbiór ma
Jeden, siedem, dziewięć, trzy
Drugi rozbiór – wiesz to Ty
A ostatni rozbiór trzeci
Taką datę ma w pamięci
Jeden, siedem, dziewięć, pięć
Do wolności Tęskna chęć.
Lecz choć lata te są straszne
To w historii bardzo ważne
I należy je pamiętać
Bo prowadzą do Zwycięstwa.
Naród, chociaż był dzielony
Poddać nie chciał się niewoli
I pomimo trzech rozbiorów
Wyszedł w końcu spod zaborów.

Po upływie długich lat
Znowu Polskę widzi świat
Razem sto dwadzieścia trzy
Było lat niewoli dni.
Pomimo rozbiorów i czasów okrutnych
Czas ten nie należał do okresów smutnych
Powstawały pieśni ludzie się bawili
I niejeden taniec wtedy wymyślili:

Taniec „Trojak” – w wykonaniu dzieci

Co było, minęło? My to pamiętamy.
Dzięki temu teraz naszą Polskę mamy.
Polskę wolną, piękną i tak kolorową,
Jak jesienne liście, co nam drzewa zdobią.
Naszym miastem Piła. W Wielkopolsce mieszkamy.
Dumnymi jesteśmy Wielkopolanami i taniec „Kłaniany” wam przedstawiamy:

Taniec „Kłaniany” - w wykonaniu dzieci

8. **Wejście na scenę (przy muzyce) „wesołej Polski”.** Odbiera „Zaborcom” swoje symbole i zakłada je ponownie. Dziewczynka w roli POLSKI mówi:

Znów na mapie świata polskie państwo gości. Nikt nam nie odbierze już niepodległości.

9. **Recytacja wiersza „Katechizm polskiego dziecka” W. Bełzy przez dzieci z grupy.....**

Dz: Kto ty jesteś?

Ch: Polak mały.

Dz: Jaki znak twój?

Ch: Orzeł biały.

Dz: Gdzie ty mieszkasz?

Ch: Między swemi.

Dz: W jakim kraju?

Ch: W polskiej ziemi.

Dz: Czym ta ziemia?

Ch: Mą ojczyzną.

Dz: Czym zdobyta?

Ch: Krwią i blizną

Dz: Czy ją kochasz?

Ch: Kocham szczerze.

Dz: A w co wierzysz?

Ch: W Polskę wierzę!

Taniec „Poleczka” – w wykonaniu dzieci

Zagajenie nauczycielki skierowane do gości:

Dzięki temu, że odzyskaliśmy niepodległość możemy dziś jeździć, podróżować, tańczyć i śpiewać. My przedszkolacy z pilskiej czwórki mamy też swój własny hymn, który teraz zaśpiewamy:

Wspólne odśpiewanie hymnu przedszkola przez wszystkich uczestników apelu.

- 10. Wyprowadzeni flagi państwowej** przy właściwej postawie wszystkich uczestników uroczystości i dźwiękach werbli.
- 11. Podziękowanie** dzieciom za ich wysiłek włożony w przygotowanie i realizację przedstawienia.